

[Udenrigsministeren.]

EFTA. Der er også forhandlingstaktisk en fordel i, at EFTA-landene opretholder og udbygger samarbejdet, således at de ikke står uden noget som helst alternativ den dag, der skal forhandles med de seks. Fra dansk side fremhævede vi dette synspunkt i Bergen, og det fandt tilslutning fra de øvrige EFTA-lande.

EFTAs betydning for Danmark har foruden i de tosidede indrømmelser, vi har opnået på landbrugsområdet, og i den glædelige stigning i industrieksporten i almindelighed i første række givet sig udslag i den meget store forøgelse af vor samhandel med de andre nordiske lande. Disse landes holdning til EFTA-samarbejdet og især til EFTAs primære målsætning, gennemførelsen af et bredt europæisk markedssamarbejde, er derfor af særlig betydning for Danmark. Det er opmuntrende at konstatere, at der er en udvikling i gang i Sverige af en mere fleksibel holdning til spørgsmålet om Sveriges tilknytning til fællesmarkedet. Den seneste udvikling i EEC har utvivlsomt fjernet nogle af de betænkeligheder, som et eventuelt svensk medlemskab hidtil har frembudt. Det er klart, at man ikke skal forvente, at Sverige vil ændre sin politik som neutral stat for at opnå medlemskab af fællesmarkedet. På den anden side er det også tydeligt, at Sveriges vurdering af spørgsmålet er påvirket af den seneste tids europæiske udvikling. Fra norsk side opretholder man, også efter at den nye regering er tiltrådt, det norske ønske om at deltage i fællesmarkedet. Henset til de meget betydelige fordele, som det nordiske samarbejde inden for EFTA frembyder for samtlige nordiske lande, er det en vital dansk interesse, at det også bliver muligt for de øvrige nordiske lande at finde tilfredsstillende løsninger med hensyn til deres deltagelse i det brede europæiske samarbejde. Også dette moment spiller ind i regeringens holdning til EFTA-samarbejdet.

Efter Luxembourgforliget i januar måned genoptog EEC arbejdet med de mange problemer, som siden udbruddet af krisen i sommeren 1965 havde måttet vente på deres løsning. Fællesmarkedsforliget natten mellem den 10. og 11. maj markerer det første store fremskridt siden da i retning

af fællesmarkedets virkeliggørelse. Det opnåede kompromis omfattede først og fremmest spørgsmålet om finansieringen af den fælles landbrugspolitik, det spørgsmål, som var anstødsstenen, der førte til krisen i sommeren 1965. Det afgørende punkt er her, at Fællesskabet overtager den fulde finansiering af medlemslændenes nærmere angivne landbrugspolitiske udgifter fra og med den 1. juli 1967. Det andet store led i kompromiset var en tidsplan for gennemførelsen af den industrielle toldunion og den fælles landbrugspolitik. Den resterende told mellem medlemslændene på 20 pct. afvikles med 5 pct. den 1. juli 1967 og med de sidste 15 pct. den 1. juli 1968, d.v.s. halvandet år senere end inden for EFTA. Den ydre fællestarif indføres endeligt den 1. juli 1968. De endnu ikke gennemførte dele af den fælles landbrugspolitik føres gradvis ind i livet i perioden 1. november 1966—1. juli 1968. De for Danmark vigtigste datoer er gennemførelsen af fælles priser for korn, svinekød, æg og fjerkræ pr. 1. juli 1967 og for mejeriprodukter og kvæg den 1. april 1968. Hele det fælles varemarked inden for de seks vil således være gennemført halvandet år før overgangsperiodens udløb den 1. januar 1970.

Tilbage står vedtagelse af visse elementer af den fælles landbrugspolitik, herunder især fælles priser for mejeriprodukter og økse kød samt markedsordninger og fælles priser for sukker og vegetabiliske fedtstoffer. I nær sammenhæng hermed må de seks tage stilling til fællesmarkedets landbrugs-tilbud under Kennedyrunden, som er det afgørende element, der mangler, for at landbrugsforhandlingerne i Genève kan komme i gang. Man vil formentlig forsøge at gennemføre et kompromis om de her nævnte spørgsmål inden udgangen af juli måned. Erfaringerne viser imidlertid, at man skal være forsigtig med at bedømme chancerne for, at EEC overholder bestemte tidsfrister, men såvel i Bruxelles som i medlemslændenes hovedstæder ser man ret optimistisk på chancerne for et kompromis inden sommerferien.

Man har fortsat lov at håbe på et positivt resultat af Kennedyrunden, omend det vil blive mindre vidtgående, end man oprindeligt regnede med; især på landbrugsområdet vil det være klogt ikke at gøre sig for store